

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1/26. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistištvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnistištvu je v Miklošičevi ulici št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina pa upravnistištvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača po določenem ceniku. Lastnik in glavni urednik Milan Plut. Odgovorni urednik Franjo Pirc. : Tiska Učiteljska tiskarna v Ljubljani. :

Le roi est mort, vive le roi!

V noči na petek in soboto je stopil v Londonu pred narod maršal in zbranemu občinstvu zaklical usodepolne besede:

The king is dead! In kakor blisk se je raznesla ta vest po vsem svetu! In vsi, ki so poznali delo in vztrajnost kralja Edvarda, morali so začutiti bol!

Le roi est mort!

Umrli je mož, ki je v zadnjih časih dirigiral svetovno politiko, ki so se vse nje vezi in niti spajale v njegovih rokah, umrl je kralj diplomatov, njegova zasluga je, da stojita danes Avstrija in Nemčija v koncertu evropskih sil osamljeni! Življenska naloga njegova je bila skriti moč Nemčiji; vedno dosleden v svojih načrtih se ni oziral na dejstvo, da velja njegov diplomatski boj državi, ki ji stoji na čelu sam njegov najbližji sorodnik. In interesantna je bila antagonija med Edvardom in Viljemom! Prvi je delal z največjo opreznostjo, razpredel je diplomatske mreže na vse strani, ki se je res vjel v nje gostobesedni Viljem za časa znane afere interojna s poročevalcem Daily Maila.

Vpliv in moč kralja diplomatov se je pokazala zlasti v zadnji balkanski krizi, ko je bila angleška država neki temelj in oza-dje vseh takratnih dogodkov. Moralna pomoč, ki jo je takrat nudil kralj Edvard balkanskim državam je bila največjega pomena. Kajti njegova politika je bila balkanskih narodov, politika principa: Balkan Balkanec!

In Nemčija kot zaveznica Avstrije je gledala z velikim strahom premišljeno in dobro načrtano pot Edvardove politike in se oboroževala na vso silo in naglico. In danes lahko žaluje ves Balkan ob mrtvaškem odru velikega kralja!

Kdo ve kake velike načrte, kake velike misli, je prečrtala smrt v njegovi glavi. S kraljem Edvardom ne gre v grob samo ljubezen do moči Anglije, ž njim gredo v hladni grob ideje, ki bi se na podlagi njih razvijala vsa evropska politika!

Le roi est mort!

Kolikor žalostnih spominov je v teh besedah, toliko novih nad zveni iz druge polovice tega stavka:

Vive le roi!

Na angleški prestol stopa dorasel, resen mož kralj Jurij V., ki je odrasel in se učil v najkritičnejših časih evropskih kriz! Tih molček mož je to, ki je opazoval politiko svojega očeta in lahko se trdi, da jo bo kot kralj tudi nasledoval. Ona angleška mornarica, ponos angleškega naroda, a strah bližnjega sosedu, je ideal novega kralja! In ko je v angleških parlamentih donela odločna in svarilna beseda, ko se je dannadan naglašala skrajna sila in potreba, da je treba biti pripravljenim, ker Nemčija že čuti posledice diplomatske Edvardove politike, čutila je ono osamljenost, ki so jo v Berlinu sami krstili z naslovom „Einkreisung“, takrat je tedanji princ waleški z veseljem in zadovoljstvom opazoval hitro povečevanje

angleške pomorske sile! Novi angleški kralj se dozda še ni udeleževal javnega političnega življenja, v krogu svoje rodovine je sanjari o nepremagljivi angleški mornarici in ji posvečeval vse svoje delo.

In ravno to dejstvo dokazuje, da bo novi kralj sledil poti svojega očeta, da bo skušal doseči one cilje, ki si jih je jasno začrtal Edvard, a ga je prej neizprosna smrt ugrabila ne samo angleškemu narodu, temveč vsemu svetu!

Ako žalujemo danes ob mrtvaškem odru velikega diplomata in prijatelja Jugoslovanov, vstajajo nam želje in nade, da stopi na čelo angleškega naroda mož, ki bo živel in delal v smislu svojega velikega prednika! In zato najdemo tudi novih nad v žalostnem vsliku:

Le roi est mort, vive le roi!

Trst.

Nekaj posebnega je to veliko pomorsko mesto za Slovence. Posebne so razmere v katerih živijo tamošnji Slovenci in nekaj posebnega so oni sami. V narodnem oziru so tržaški Slovenci nenavadno radikalni in v borbi odločni, tako da služijo lahko za vzor vsem drugim Slovincem in tudi delavni so, tako da se jim ne more ničesar očitati. Po svoji pridnosti in izborni organizaciji so postali tako močan faktor, da jih danes uvažujejo tudi najhujši in najbolj zagrizeni nasprotniki vsega kar je slovensko.

Priznavamo vse to tržaškim Slovincem in se jim radi teh njihovih lastnosti divimo, ali nihče na svetu ni brez napak in zato hočemo danes opozoriti našo stražo na obali jadranskega morja ne nekatere napake, ki so splošno znane in na nekatere, ki smo jih zapazili preteklo nedeljo povodom izleta v Trst.

Prva taka napaka je izključnost gotovega dela tržaških Slovencev, ki ne prenašajo nikake kritike in odgovarjajo vsakemu, ki jih hoče opozoriti na kak nedostatek, da „ne pozna tržaških razmer“ in s tem kratkim odgovorom končajo navadno vsako debato.

Nezmotljiv ni nihče in zato ne bi smeli biti tržaški Slovenci tako ekskluzivni in ako se jih opozori na kako napako, naj to napako popravijo, ali pa naj dokažejo, da se kritiki — moti. Kam pa pridemo Slovenci, ako se eni pred drugimi obzidujemo z zidovjem in odpiramo eni drugim vrata zato, da eden drugemu napravi služben obisk? Ali ni dosti, da nas razdeljuje ljubezniva avstrijska vlada, ki nam želi vse prej kot dobro? In kam pridemo, ako se bo v Ljubljani odgovarjalo na kritiko iz Trsta enako kot odgovarjajo v Trstu na kritiko iz Ljubljane?

Tržačani radi očitajo Ljubljancem narodno mlačnost. Ta očitanja so žalibog opravičena, ker o kaki posebni narodni zavednosti ljubljanskega prebivalstva se ne more govoriti in tržaški Slovenci nas v tem

oziru visoko nadkriljujejo, kar jim tem bolj služi na čast, ker živijo v mnogo težjih pri-lakah kot mi. In ravno za to, ker to dobro vemo, nam je bilo silno neprijetno, ko se v Trstu nismo mogli čutiti domače v hotelu, ki se nahaja v „Narodnem domu“ in kjer nismo mogli dobiti računskih listkov „Družbe sv. Cirila in Metoda“, ki jih ima v Ljubljani vsaka, tudi najmanjša gostilna!

Čudili smo se tudi slovensko-nemškimi cenikom v kavarni „Balkan“. Da so ti ceniki slovensko-laški, se jim ne bi čisto nič čudili in bi smatrali to za nekaj čisto naravnega, med tem ko nikakor ne moremo razumeti, zakaj imajo tam ravno nemščino, toraj jezik ki je v Trstu tuji, tako v čisljih! Pravijo, da zahaja v to kavarno zelo mnogo Nemcev. Verujemo, ali v kavarno „Evropo“ v Ljubljani n. pr. zahaja tudi dosti Nemcev in vendar tukaj ni takih koncesij v narodnem oziru kot v kavarni „Balkan“ v Trstu. Saj ko pride Nemec med nas, mora vendar vedeti, kam pride, kakor tudi mi vemo, kje se nahajamo, ako pridemo med Nemce!

Ne moremo razumeti niti onega večnega naglašanja laškega irendentizma. Italijani so naši narodni nasprotniki in zato se moramo boriti z njimi, ali naša borba mora biti lojalna in samostojna. Irendentizem zasleduje dovolj avstrijska policija in za nas je naravnost nečastno, ako delamo usluge tej policiji, ki tudi nas tako neusmiljeno preganja.

V tem oziru so se tržaški Slovenci sicer močno izpremenili, ali stara navada je železna srajca in zato se še vedno pripeti, da njihov vodilni organ opozori mero-dajne faktorje na gotove pojave v življenju primorskih Italijanov, kar je tudi vzrok, da nas Italijani zaničujejo. Osvedočeni smo, da bi naša borba z Italijani dobila takoj drugo obliko, ko bi Italijani videli v Slovincih narod, ki sam stremi za svobodo in ne samo zveste hlapce svojih gospodarjev.

Ta opazka je naslovljena na Slovence sploh in ne samo na tržaške Slovence, ki so se v tem oziru prvi začeli popravljati, ker so prvi izprevideli, da nas je avstrijska vlada vedno samo izkoriščala in — tepla.

Trst je za slovenski narod ogromne važnosti iz ravno za to, ker se tega zavedamo, smatramo za potrebno, pečati se redno z razmerami v tej najvažnejši naši postojanki. Tržaški Slovenci naj nam pa ne zamerijo, ako bomo govorili tudi o njihovih napakah in ne samo o njihovih vrlinah, kakor tudi mi ne zamerimo, ako nas opozarjajo na naše napake. Mi jim na njihove kritike gotovo nikdar ne odgovorimo, da „ne razumejo naših razmer“.

Iz slovenskih krajev.

Sinja gorica pri Vrhniki.

Ker se je že iz vseh mogočih krajev okrog Vrhnike pisalo o odporu proti farški

oholosti in laži - vsegamogočnosti, naj se oglašimo tudi mi s par vrsticami. Dolgo so počenjali duhovniki z nami, kar so hoteli, stopali so z nogami na nas — a mi smo molčali. Molčali smo, ker smo bili mnenja, da se bo vse obrnilo na bolje, saj večno to itak ne more trajati. Toda kakor vedno, tako smo se tudi tukaj pošteno zmotili. In prišli smo do prepričanja, da se duhovniška moč mora ubiti le z močnim protidoprom, in ker so ga izzvali sami — naj ga imajo.

V nedeljo smo imeli pri nas takozvano „žeganje“. Je to starodaven naroden običaj, obstoječ že stoletja. Kmet se veseli na ta dan celo leto — saj je edini dan v letu, ko se lahko veseli, raduje in napleše, kolikor si poželi njegova duša. Ta dan pozabi na vse skrbi, na vse križe in težave vsakdanjosti — zato je ta dan nekaj večji praznik zanj. Doslej se je pričel tako, da se je čitala dopoldne maša, na kar se je potem razvila vesela, svobodna zabava. Vse to veselje pa je našim ljubim duhovnim voditeljem silno bodlo v srce. Po njihovem mnenju je kmet le zato na svetu, da dela in zopet dela, sadove svojega truda in znoja pa nosi pridno v farški nenasitne žepe... Veseliti se ne sme, kaj pa šele plesati — to je vse samo za klerikalno gospodo v „Unionu“, ne pa za kmeta!

Po njem torej! so si mislili ter lansko leto prepovedali v Sinji gorici ples in razveseljevanje. Toda kmetje jih seveda niso ubogali — ter vkljub farški prepovedi plesali in se zabavali. Letos pa jih je doletela kazen! Ker lani niso ubogali — pa letos ni bilo maše! Gospodje so mislili, da bodo s tem udušili kmečki praznik — a dosegli niso drugega kot to, da so odprli ljudem oči in razvnili njihova srca! Kakor en glas je šlo v nedeljo po Sinji gorici: danes žeganje brez maše — prihodnjik bera brez denarja! Tako bodo gospodje želi baš nasprotno od tega, kar pričakujejo. Naj delajo le še naprej tako, naj le prepovedujejo kmetu nedolžno zabavo, dočim imajo sami po svojih farovžih, kaplanijah in izobraževalnih društvi dan za dnem „žeganja“ — nam je to le prav, kajti čim bolj tiransko bodo nastopali, tem preje bo ljudstvo izpregledalo!

Gorica.

Vprašanje slovenske zasebne nižje gimnazije v Gorici. Gregorčičeva oziroma klerikalna stranka je že dlje časa tuhtala, kako bi si osvojila odločilen vpliv na našo slovensko šolsko mladež, dobro vedoč, da je mladina bodočnost vsakega naroda in da kdor ima mladino na svoji strani ima tudi vso politično moč v svoji roki.

V Gorici obstoji nemška gimnazija, dasi Nemcev-domačinov v Gorici sploh ni, tako da posejajo ta zavod skoro izključno samo slovenski in italijanski dijaki. Ko bi Slovenci in Lahi skupno zahtevali vsaki svojo posebno gimnazijo, bi se morala vlada prej ali slej vdati taki enotni zahtevi obeh

LISTEK.

V. F. JELENC.

BEDA.

Velikomestna slika.

[1]

Gori v svojem ateljeju bliže nebu nego zemlji je sedel na zaprašenem divanu slikar Milan Sever. Noge stegnjene pred se, roke v žepih, v ustih cigareto... lasje, dolgi in zamršeni so mu padali na čelo... on pa je sedel nepremično in gledal pred se... Pusto in prazno je bilo okoli njega, par stopal s začeti slikami, po stenah trenutne ške... Nekaj let je že stanoval tu v ti podstrešni izbi Milan Sever, ki jo je ponosno imenoval: moj atelje.

Dolgo časa je sedel tako nepremično, nato je vstal, vzel v roko paletu in naredil par potez, a delo mu ni šlo izpod rok; ježno je odložil paletu in se naslonil na okno... doli na ulici je bilo mirno in tiho kakor v ateljeju, le redkokdaj se je izgubil v to predmestje kak človek... samo zvečer, ko so se vračali delavci in delavke iz tovarnen, oživele so te samotne ulice; in ako je stopil Sever takrat na ulico, videl je samo sestrane in izsesane obraze...

nikjer življenja, nikjer moči in ponosa! In v tem nivou je vzrasel Milan Sever; ko je prišel pred leti na akademijo, zašel je v te kraje in si našel pripravno sobo za atelje; tu je ostal tudi po dovršenih študijah... Začetkoma je slikal za razne humoristične liste, ki so mu dobro plačevali njegovo sodelovanje, ali časoma, ko se je uživel v življenje, ki ga je obdajalo, ko je do dna spoznal milje, kamor je takorekoč slučajno zašel, pošla mu je vsa njegova humoristična fantazija; in ako se je mučil še tako, da bi napravil komično sliko, zastoj, iz vsake njegove poteze se je zrcalila tragika, karikatura življenja! In tako je prišel ob edini zaslužek! Gladu je umiral... kolikokrat zvečer je hodil tam ob Donavi in hotel storiti z enim samim skokom vsemu konec... a ni mogel... neko upanje ga je zadrževalo, neka življenska moč, energija je zaustavljala njegov korak!

Ko je v takih momentih šel nekoč čez Graben, zaustavi ga velika gnječa ljudi... Ustavi se tudi on in pogleda... Pred oknom nekega zlatinarja sedi mlada raztrgana žena, v naročju ji joče komaj enoletno dete, za roko jo pa drži par let starejša deklica... Sestradi in obraz, raztrgana in pomanjkljiva obleka... v očeh pa toli mile in ponižne prošnje, mimo so pa hiteli

ljudje in se za hip ustavljali... tem je zaplaval na obrazu pomilovalen izraz, ti so se jezili, kje je policija, le maio jih je bilo, ki so nesrečni ženi vrgli skrivaj par vinarjev! A vendar se je ustavil skoro vsakdo in pogledal saj za hip tu v kraju bogastva in razkošja sliko največje bede...

Živo se je utisnila ta slika Severju v dušo; kadar je šel mimo okna, se je nehote ustavil in mislil na oni prizor... Nekega večera v zimi, ko je bil Graben prazen, se je ustavil in s premrtimi rokami škiciral ta prostor... par ljudi, ki so hiteli mimo, so ga začudeno gledali...

Potem je za zadnji denar kupil platno, hitel domov in začel z delom... Našel si je v svojem predmestju delavko, ki mu je vsak večer sedela za model...

In tako je nastala njegova slika: Beda.

Na stopnici pod sijajno zlatarsko izlozbo, kjer bleste dragoceni dijamanti in druge dragocenosti sedi žena z otrokom v naročju, ob nji pa mlado dekle... Tako obupano proseče so te oči, tako naravno te premrte roke... In okoli te skupine hite ljudje, ki se za hip ustavljajo... in na licu vseh so oni isti izrazi, ki jih je gledal Sever oni večer! Tam beda, la-

kota... tu največje bogastvo... razkošje... in oni kontrast med razcapano obleko in sijajnimi toaletami!

Severjevi prijatelji, ki so hodili gledat to sliko, so mu čestitali... a on ni vedel, kaj naj počne z njo! Kakor je iskal kupca, ni ga nikjer našel... Sam je bil prepričan, da je ustvaril umotvor... a kaj, ko mora vendar umreti gledat! Nobenega dela ni imel, humoristični listi niso več priobčevali njegovih slik... Slednjič se ga je usmili njegov bivši profesor in mu dal za par ur na dan dela v njegovem ateljeju! Iz dna duše je sovražil njegov umetniški čut to suženjsko delo, a vendar se je moral pokoriti razmeram, ako je hotel živeti! Nekega dne je omenil profesorju svojo sliko; ta, ki je poznal talent svojega bivšega učenca, je izrazil željo, da bi rad videl to delo! Vesel je bil Sever te želje, ter je določene dne nestrpen pričakoval profesorjevega prihoda... Zdelo se mu je, da je od tega trenutka odvisna njegova bodočnost, njegova sreča... In ko je stopil profesor pred sliko in jo dolgo molče opazoval, je Sever skoraj skopnel, v strahu je sledil vsakemu njegovemu pogledu... in ves je vstrepetal, kadar se mu je zdelo, da hoče profesor odpreti usta in govoriti!

(Dalje.)

narodnostih, ki prebivati na Goriškem. Lahki pa Slovencem ne privoščijo svoje gimnazije, a še manj, da bi ista stala v mestu. Zato ni prišlo doslej do takega enotnega sklepa. Lahki pa bi vendar radi prišli po ovinkih do svoje gimnazije, zato so sklenili postaviti začasno zasebno laško realno gimnazijo, upajoč, da bo isto vlada prej ali slej podržavila. Na ta način bi imeli Lahki svojo gimnazijo, Slovenci pa bi morali zahajati v nemški zavod. Lahki so že zbrali potrebna denarna sredstva, tako, da je otvoritev prvega razreda s prihodnjim šolskim letom zagotovljena.

Slovenski klerikalci so sklenili porabiti ugodno priliko in jo izkoristiti v politične namene.

Že cele mesece so se natihoma posvetovali in sklepali in končno so na svojo roko izdali na goriške Slovence poziv za ustanovitev tudi slovenske zasebne nižje gimnazije. Živa duša ni vedela do včeraj ničesar o teh pripravah; danes pa je klerikalna gospoda izdala rečeni poziv, v katerem je povedano, da se je že sestavil dotični kuratorij, potem širši odbor, da se je že preskrbelo šolske prostore in učne moči ter da se je celo že imenovalo ravnatelj nove gimnazije!

Kakor se vidi, so se pri teh načrtih popolnoma prezrle druge politične stranke. Vsa naprava je pristno klerikalno barvana: kuratorij in odbor sestoji iz najintransigentnejših klerikalnih upokojenih profesorjev, učiteljev in uradnikov! Osebe, ki so skvale ta načrt tako tihotapski, kažejo že po njihovi politični barvi in zagrizenem nazadnjaštvu, da jim ni bilo nikakor do tega, preskrbeti tem načinom slovenski mladini šolski pouk v materinem jeziku, ampak, da jim je ta načrt le sredstvo, s katerim se hočejo polastiti slovenske mladine in jo vklentiti v verige klerikalizma.

Ko bi gospoda resno mislila pomagati goriškim Slovencem do lastne gimnazije, bi to akcijo izvršili tako, kakor so to napravili Lahki: javno in s sodelovanjem vseh činiteljev in zastopnikov naroda.

Saj je menda šolsko vprašanje enotno vprašanje celokupnega naroda! Iz te akcije je razvidno, kako majhni in kratkovidni — da ne rečemo otročji — so taki ljudje. Igrajo se z najsvetejšimi ideali in z najresnejšimi stvarmi: prava kramarska politika. Ljudje, ki so bili vedno proti šoli, proti učitelstvu in proti vsakemu napredku, hočejo naenkrat osrečiti goriške Slovence z lastno gimnazijo!

Goriške slovenske občine so v takih finančnih stiskah kakor malokje drugje v državi in ne vemo, kje naj vzamejo denar za novo gimnazijo, osobito če se pomisli, da bodo prispevale najbrže samo klerikalne občine!

Načrt klerikalne stranke po osvojitvi naše mladine se ne sme uresničiti in naj si je ovit v še tako lepo in vabljivo obliko.

Pustimo Lahom naj ustanove lastno zasebno gimnazijo. Ko bodo na ta način pohajali državno gimnazijo sami slovenski dijaki, bo priložnost, da se zavzamejo slovenski državni poslanci na Dunaju z vso energijo za to, da se otvori na tej gimnaziji slovenski razredi. Ko ne bo več Lahov na državni gimnaziji in tudi Nemcev ne, ker jih enostavno ni, potem ne bo težko prisiliti vlado, da otvori slovenske razrede. Tako bi imeli mi Slovenci svojo gimnazijo na državne stroške in bi ne bilo treba izžemati naše že itak beraške občine in revno ljudstvo. Obenem pa bi vlada laško zasebno gimnazijo podržavila in tako bi prišli potom tozadevnega „junktima“ obe narodnosti v deželi do zaželjenega lastnega učnega zavoda.

Načrt o ustanovitvi zasebne slovenske gimnazije pa je na vsak način preran in nesprejemljiv, ker so ga narekovali strankarski motivi in ker mu manjka resnosti in — poštenosti!

Slovanski Jug.

„Slovanski Jug“. 17. številka tega izborna urejevalnega tednika, ki izhaja kot glasilo jugoslovanskega kluba v Beogradu ima sledečo vsebino: Vseslovanski kongres v Sofiji, politične pregledje iz Srbije, Hrvatske, Slovenije, Bosne, Banata, Stare Srbije in Macedonije, potem ekonomski, književni, društveni pregled; Slovincem najtopleje priporočamo ta list, ki je ogledalo vsega jugoslovanskega življenja.

Dr. Hinković in naši klerikalci. Ko se je, novoizvoljeni hrvatski poslanec dr. Hinković vrnil iz Broda v Zagreb, so mu priredili pristaši hrv.-srbske koalicije sijajen sprejem. Frankovci so poskušali demonstrirati, ali se jim to ni posrečilo, ker jih je bilo — premalo. Pač pa je neka fanatizirana Marijina hči, oboževalka Josipa Franka, pristopila k brodkemu zmagovalcu in ga udarila s solničnikom po klobuku, za kar je od prisotnih na licu mesta dobila zasluženo plačilo. Radi tega naziva organ naših klerikalcev, Rauch-Frankovih zaveznikov, pristaše srbsko-hrvatske koalicije divjake! Ko so pa frankovski „legionarji“ streljali in pretepali po Zagrebu mirne ljudi, ni

našlo glasilo naših kataličanov niti besedice obsojda za ta nočna tolovajstva plačanih Frankovih razbojnikov!

Avstrijski cesar in ogrski kralj v Bosni. Dunajski in peštanski listi, a za njimi vsi oni slovanski listi, ki jim je lakajstvo prišlo že v kri, prinašajo velika poročila o predstojećem potovanju avstrijskega cesarja in ogrskega kralja v anektirani deželi. Nekateri „naši“ listi hočejo videti v tem potovanju dokaz neke posebne naklonjenosti vladarjeve napram — Jugoslovanom! Mi bi želeli, da slavna avstrijska vlada — ker vladar ni odgovoren za svoja dejanja — dokaže to naklonjenost z dejanji, ker v takih potovanjih mi tega ne vidimo.

Splošni pregled.

Italijanska pravna fakulteta.

Vprašanje o italijanski pravni fakulteti je zopet v ospredju, deputacija italijanskega dijaštva je bila pri rektorju dunajske univerze ter izjavila, da italijanskemu dijaštvu že preseda ono slepomišljenje vlade glede ustanovitve italijanske univerze. Izjavili so, da v prihodnjih dnevih začno zopet z agitacijo — in mogoče bodo po dunajski avli zopet pokali revoluciji italijanskih dijakov! A vendar se je v zadnjih dnevih spremenilo javno mnenje! Vlada je sicer še vedno za Dunaj kot za stolico italijanske fakultete, a razpoloženje v parlamentu je bilo precej protivno temu predlogu, ker so na vsak način hoteli čuvati nemški značaj Dunaja, zato so bile stranke v veliki večini za Trst. Ali sedaj je nastal v njih mišljenju naenkrat preobrat. Nemške stranke so se prepričale, da bi število slovenskih dijakov na tržaški pravni fakulteti v najkrajšem času nadkrililo število italijanskih slušateljev; tako bi bili na ta način na dnevnem redu zopet narodnostni prepiri med italijanskim in slovanskim slušateljstvom! Na eni strani zahtevajo Italijani odločno univerzo za Trst, na drugi strani parlament premišljuje, a naša dobra vlada stoji v sredi in ne ve kaj naj stori! Zdi se nam, da bo zopet treba intervencije kakkega Tittonija, ki je s par besedami užugal takratno retinčnost dunajske vlade, da je morala vsa skesana in ponižana predložit parlamentu predlogo o italijanski fakulteti!

Radovedni smo pač, kako stališče zavzame v tem vprašanju jugoslovanska delegacija, ker sedaj je že pač skrajni čas, da se enkrat reši vprašanje o slovenskem vseučilišču!

Volitve na Španskem.

Včeraj so se vršile volitve v španski državni zbor cortes, ki obstoji iz 432 poslancev. Izid volitev dosedaj še ni popolnoma znan, samo to se da sklepati, da so republikanci precej napredovali; glavno mesto Madrid je izvolilo republikanca, izvoljen je tudi voditelj republikancev časnikar Lerroux. V 116 okrajih so bili republikanski kandidati brez protikandidatov; v vseh večjih mestih Madridu, Barceloni, Valenciji, Saragossi, Jerezu imajo republikanski kandidati največ izgleda na izvolitev. Značilno je, da je izvoljen v špansko gosposko zbornico kongreso pri teh volitvah tudi socialista; ker doslej v tem zastopu še ni bilo nobenega socialista. Kot se vidi, se otreša tudi španski narod jezuitskega in aristokratskega režima.

Dnevne vesti.

Vozni red, ki smo ga obljubili čitateljem „Jutra“, razpošljemo v petek, t. j. pojutrnjim. Dobijo ga brezplačno vsi naročniki in tudi vsi oni, ki v petek kupijo en izvod „Jutra“.

Roman „Žena“, ki je vzbudil toliko zanimanja, izide v ponatisu teh dni. Tiska se v omejenem številu izvodov in za to opozarjamo one, ki želijo nabaviti si ponatis, da se zgledajo čimprej. Cena knjige bo K 1-50, s poštnino 10 vin. več, a naroči se pri upravnistvu „Jutra“.

Gosp. dr. Štajmer, primarij deželne bolnice nam javlja, z ozirom na našo beležko o operaciji prostovoljca Bahovca, da ga ni operiral on in da v novi garnizijski bolnici sploh še nikdar ni operiral.

Šola v Mostah. Gosp. Elija Predovič nam javlja: Prostor za slovensko šolo v Mostah je še vedno na razpolago. Dotične gospode, ki se zanimajo zanj, prosim, da se potrudijo k meni v Predovičovo selo, kjer jim ga rade volje pokažem. Želel bi, da se z zgradbo šole začne takoj, ali vsaj v doglednem času, ker bi bil sicer primoran zazidati ta prostor sam.

Narodni (?) dom v Trstu. Poročilo, ki ga je prineslo „Jutra“ pod tem naslovom, treba dopolniti sledeče: Ko je bil g. Franjo Štaut vržen iz hotela, zavzeli so se zanj njegovi tovariši, sedeči z njim pri skupni mizi ter hotelirja opozorili mirno na njegovo surovost. Toda, kaj mislite, kako je ta nemški hotelir opravičil svoj ostudni nastop? — S tem, da je enega izmed teh gostov opsoval, rekoč: „Kaj Vas to briga,

Vi ste neumen, tukaj sem jaz gospodar!“ Na to so vstali vsi gosti Slovenci, ki so sedeli v tej sobi, ter zapustili gostilno. Hotelir, videč, da se odpravljajo na odhod, je naglo stopil k durim, jih odprl ter pustil goste defilirati mimo sebe, ne da bi imel zanje pozdravne besedice, ter za njimi demonstrativno zaloputnil duri. — To je nečuden škandal! — V sosednji dvorani je sedel tržaški odvetnik, Slovenec, dr. Konrad Vodušek, v večji družbi, za katero mislimo, da je bila slovenske narodnosti in da so bili posamezniki gotovo iz višjih krogov. Mislijo se je, da se vsaj eden izmed teh zavzame za razžaljene ljubljanske goste, toda varali smo se; kajti ne eden izmed njih ni niti ganil s prstom. Le eden je stopil v dotično sobo ter jel miriti Slovence, ki niso provzročili najmanjšega izgreda, mesto da bi bil hotelirju povedal, kar mu je šlo. — Se pač vidi, da pri enakih prilikah pustijo t. zv. „višji“ sloji „nižje“ na cedilu.

Nemške majniške govore ima v stolni cerkvi vsak večer neki redemptoriški redovnik. V kakšni stari tradiciji je prižniška nemščina utemeljena, nam ni sicer znano, vemo pa, da je izmed mnogoštevilnega občinstva, ki govore in majniške pobožnosti obiskuje, le malo pristnih Nemcev. Kakšno testo da je naša čedna buržoazija, smo že kdaj spoznali, zato si pa zaradi nje ne delamo kdo ve kako sivih las; zanimivejši je včas za nas g. govornik sam. V soboto zvečer, 7. maja je omenjal n. pr. proti koncu pridige neko anekdotico iz Napoleonovega življenja in ko je izgovarjal: Kaiser Napoleon der Erste, je privzdignil vedno ponižno in bogaboječe, kakor se spodobi, svoj biret, ki se ga sicer vzame le tedaj z glave, ko izgovarja pridigar Kristovo ime. Čudno, kaj ne, toda razumljivo! Napoleon I. se je svoj čas, kakor znano, z vsemi verami in tudi z rimsko-katoliško framazonsko poigraval, bril norce iz papeževga nuncijskega kardinala Consalvija, papeža samega pa si napravil za lakaja. Če si je pa toliko privoščil z vrhovnimi glavarji, ki si sličnega traktiranja ne puste kratkoma dopasti in dajo navadnemu smrtniku nepozabno občutiti svoje božje namestništvo že za malenkost, zgrešeno nad duhovniško imuniteto, potem je čisto naravno, da tak genij, kakor je Napoleon I., imponira tudi navadnemu cerkvenemu prostaku ter da ga že pri spominu na veliko ime pograbi jezuitski vdan, pa le malo prijeten delirij. Cesar Napoleon je učil vsemogočne gospode ravno skromnosti in ponižnosti, zato ga vedo tudi objestne kranjske grandee ceniti.

Samonemške poštne tiskovine. Poroča se nam: Od več strani sem čul pritožbe, da dobivajo stranke v poštni filijali, ki je nastanjena v Mahrovi hiši na Cesarja Jožeta trgu poštne tiskovine s samonemškim besedilom. Hotel sem se prepričati ter sem šel sam v omenjeni urad, zahteval sem poštno nakaznico in glej, dobil sem jo res s samonemškim tekstom. Vprašal sem službojočega uradnika, kako je to mogoče, a ta se je lakonično odrezal, da glavna pošta drugih ne da. Ne verujem, da bi bilo c. kr. poštno ravnateljstvo tako netaktno, da bi oddajalo filijalkam tiskovine s samonemškim tekstom in to v Ljubljani! Dobro bi bilo, da ravnateljstvo ljubljanske pošte pojasni, kako je to mogoče! Ako se moramo zadovoljiti z dvojzičnim tekstom, in sicer s slovenščino na drugem mestu, naj bo — ali samonemške poštne tiskovine v Ljubljani, to je pa vendarle malo preveč!

Slovenski zdravniki prirede dne 26. in 27. t. m. izlet v Zagreb, ki ima namen, da se še tesneje združijo in pobratijo jugoslovanski kolegi. Odhod iz Ljubljane v praznik dne 26. t. m. ob 7. uri 20 jutraj, prihod v Zagreb ob 12. uri 15 opoldne. Na to skupen obed, popoldne izlet v zagrebško okolico, zvečer prijateljski sestanek. Dne 27. dopoldne ogledovanje higienskih naprav mesta Zagreb, popoldne skupno zborovanje s „šborom liečnika kraljevine Hrvatske i Slavonije“. Povratek v Ljubljano dne 27. ob 10. zvečer. Natančen program izleta, ki so ga dogovorila prizadeta zdravniška društva, priobčimo v kratkem. Pričakovati je živahne udeležbe tudi iz Stajerske. — Slovenske zdravnike opozarjamo že danes, naj si svoje delo tako razvrstijo, da se bodo zanesljivo mogli udeležiti izleta.

Vzor železnice. K včerajšnji naši beležki, priobčeni pod tem naslovom, smo dobili še naslednje poročilo: Gospe M. Hrašovec ni bilo treba pripeljati pohištva iz Podnarta, ker je most v Podnartu pre slab, da bi mogli prepeljati čez njega tako težo. Voz je torej moral romati nazaj v Ljubljano, kjer so preložili pohištvo v manjši voz. In tako je romalo pohištvo iz Ljubljane v Lesce nič več kot — 8 dni! Ni torej „vzorna“ samo naša železnica, nego so tudi ceste pri nas tako zanemarjene, da se bogu smili!

Železniška nesreča. Javlja nam prijatelj lista: Danes, 9. maja, je vlak med Dobovo in Brežicami pri nekem prehodu, ker niso bile zatvornice zaprte, povozil vprežen voz, v katerem je bilo več

ljudi. Konji so srečno odšli in tudi voznik je živ, ker je odletel z voza v stran, a tri osebe so ostale na mestu mrtve, grozno razmesarjene, med tem ko se ena oseba bori s smrtjo. Pogled na razmesarjeno trupla je bil grozen. Vseh potnikov, ki smo se vozili v vlaku, se je polastilo silno razburjenje in komaj smo se premagovali, da nismo kar sami poiskali in kaznovali onega, ki je po svoji neprevidnosti povzročil nesrečo.

Sneg na Gorenjskem in Koroškem. Javljajo nam iz Kranjske Gore: Tu že od včeraj neprestano sneži kot v najhujši zimi. Zemlja je pokrita z belo odejo 15 cm debelo, a sneg naletava še naprej. Smo pač v kranjski Sibiriji. — Iz Rateč (Gor.) smo dobili naslednje poročilo: V nedeljo popoldan je tukaj treskalo in vtil se je hud dež, a zvečer je snežilo. Po noči je zapadel sneg 6 cm visoko. V ponedeljek jutraj je zopet snežilo. — Iz več krajev na Koroškem nam javljajo tudi, da je zapadel sneg; okolu Špitala je visok 30 cm.

Obsojen župnik. Krški župnik Ivan Renier je bil obsojen vsled delikta po § 516 kaz. zakona na 6 dni zapora. Prav lep dušni pastir!

Odlikovana gasilca. Redna člana novomeške požarne brambe Majer in Lenart sta prejela za 25letno službovanje kot gasilca častni svetinji.

Dopolnilne volitve na Stajerskem. Vsled smrti poslanca Ježovnika prazni državnozborski mandat v 30. okraju Marenberg-Slovenji Gradec se vrše nove volitve dne 4. julija t. l.

Merodajnim našim krogom v pomislek. Koroški Nemci, na čelu jim deželni in državni poslanci pa „Volksrat“ za Koroško, so izdali „okrožnico“ v javnost, v kateri napadajo Slovence, svare Nemce pred kranjsko deželo in zlasti Ljubljano, „kjer je taka draginja pri živilih in stanovanjih, da se tuje kar nesramno odira“, in svetujejo potovati v druge pokrajine. — Ker bo ta nemški „alarm“ našel po vseh nemških deželah primeren odmev, bi svetovali našemu občinskemu svetu in društvu za tujski promet, da se zganeta in stopita že enkrat pred vsem silni draginji pri živilih in stanovanjih na prste!

Kdo bi bil rad ravnatelj na slov. državni obrtni šoli? Poroča se nam: Po Ljubljani se šepeta, da je kandidat za ravnateljsko mesto nove obrtne šole, čim stopi sedanji ravnatelj Š. v pokoj, profesor Josef Vesel, renegat in nemški nacionalec. Možakar poučuje sedaj na umetno-strok. obrtni šoli. To je tisti možik, ki je svoj čas bruhnil iz sebe psovko: „Ich schäme mich, daß ich einen slovenischen Namen tragen muß“. Nekdo mu je pa takrat svetoval, da naj prvo črko svojega priimka izbriše, pa bo dobil nemško ime, in od tedaj je bolj molčeč. — Torej, slovenska državnozborska delegacija: pozor!

Stražniški nadzornik g. J. Javornik je nastopil svojo policijsko službo in pričel te dni uradovati.

Zadruga gostilničarjev, kavarnarjev i. t. d. v Ljubljani je v odborovi seji dne 26. aprila sklenila tudi v letošnji jeseni prirediti gostilničarsko-kuharski in servirni učni tečaj ter sploh prireditve teh kurzov obdržati v rokah dotlej, da se osnuje stalna gostilničarska šola v Ljubljani. Prireditve enakih tečajev po deželi pa se prepusti deželni zvezi gostilničarskih zadrug. V tozadevni odsek ljubljanske gostilničarske zadruge, katera ima nalog, pričeti z pripravljanimi deli in voditi celo akcijo, so izvoljeni gg. Kenda, Krapež, Kržišnik, Seydel in Tonejec.

Kadilnikove kočice otvoritev se bo vršila v nedeljo, dne 22. maja 1910. Za gorka, mrzla jedila, pijačo in za dobro postrežbo bo poskrbljeno.

Ljubljana v temi in blatu. V Ljubljani imamo sedaj dvoje javnih razsvetljav: elektriko in plin. So pa celi deli mesta, ko včasih ne sveti ne ta ne ona luč. Sinoči n. pr. je vladala, kakor se nam poroča, malo manj kakor egiptčanska tema: od vile Hamann do Tomana; od belgijske vojašnice do skladišča na južni kolodvor; po Metelkovi ulici in ulici na južno železnico. Zraven te teme, pa še blato, da se bog usmili (drug se ga itak ne bo). Nek gospod je v neki preje omenjenih ulic padel in dobesečno rečeno obtičal v blatu. K sreči njegovi je prišel tam mimo kontrolor društva za zaklepanje vrat. S pomočjo službene svetilke se mu je posrečilo najti „vtopljenca“ v blatu. Potegnil ga je iz blata in s pomočjo svetilke izpeljal iz egiptčanske teme. Pri tem samaritskem opravilu mu je pomagal nek vžitinski paznik. Stražnika seveda kakor po navadi v teh delih mesta, nobenega. To pa nikakor ni krivda stražnikov. Ampak krivda je le na policijskem poveljniku. O Lavterju se pripoveduje, da odkar „Jutra“ izhaja nima drugega opravila, kakor da polovico straže pusti stražiti drugo polovico stražnikov z ukazom, da se vsak stražnik denuncira, ki bi se drznil le besedo spregovoriti s kakim urednikom „Jutra“. Zato tako pomanjkanje stražnikov za poklic, za katerega so prav-

zaprav nastavljeni. Če je to res, si štejemo le v čast, da nam policijski svetnik tako „čast“ izkazuje. Obžalujemo pa v interesu javnosti, da merodajni faktorji na magistratu kljub vsem pritožbam puste bivšega dunajskega konceptnega policijskega uradnika na tak način kot šefa policije prakticirati v naši napredni Ljubljani.

Za kopalne naprave se je izmed slovenskih obrtnikov še prijavil g. Fran Gradišar, kleparski mojster Gradišče 10. Torej le naprej do jutri je še čas!

Nesrečna ljubezen. V nedeljo ponoči je hotel neki gospod — kakor nam javlja prijatelj lista — skočiti med Postojno in Planino iz vlaka, tako ga je prevzela žalost radi tega, ker je nesrečno zaljubljen. Dve dami sta mu onemogočili skok čez okno. Je res nevarna bolezen, ta ljubezen!

Ljubljanka je narasla. Vsled deževja je Ljubljanka že včeraj toliko narasla, da so morali odpreti zatvornice pri Gruberjevem prekopu. Prekop je poln vode, ki je podjetništvu odnesla mnogo lesa.

Zamenjen dežnik. Dotični gospod, ki je včeraj popoldne v kavarni Prešern zamenjal svoj dežnik z dežnikom nekega drugega gosta, se prosi, da zamenjen dežnik prinese v kavarno, kjer dobi tudi svojega nazaj.

Vreme. Še vedno nestanovitno, morda danes dop. nekoliko izboljšanja. Ako se naglo zjasni, sledi najbrže že zvečer zopetni preobrat na slabše. Le pri izrecno severnih vetrovih za kratek presledek ugodno, jasno, a hladno vreme. Teh trenutnih preobratov ni smatrati resnim, stalnim, vsaj ne do 16. t. m. Še vedno se obeta padovina snega vsaj ob mejah Kranjske. Blizina Halleyevega kometa kolikor toliko vpliva na izredne vremenske pojave. Prognoza za oddaljene jugovzh. in jugozap. kraje: podzemeljsko nemirje v večjem obsegu, vpliv do bližine naših krajev ni izključen.

Škrat v brzojavah. Med včerajšnjimi brzojavami in telefoničnimi poročili je škrat ponekod malo ponagajal. Da se mu ne zamerimo preveč, popravljamo le: Volitve na Francoskem, (namesto na Ogrskem).

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Cesarjevo potovanje po Bosni.

Dunaj, 10. maja. Cesar se odpelje dne 29. majnika naravnost iz Budimpešte v Bosno in se povrne dne 4. junija zvečer na Dunaj. Ako se pomisli, da bo med tem časom skoraj nepretrgoma cesar le na potovanju, se mora pritrditi, da bo moral kot 80letni starček zmagati napore, ki bi bili že za mnogo mlajšega moža skrajno utrudljivi. Od postaje Bosanski Brod naprej se bodo vršili skoraj na vseh bosanskih postajah oficijelni sprejemi in bo cesar povsod izstopil in izpregovoril z deputacijami vsaj par besedi. V Sarajevu bo nešteto avdiijenc. Cesar sprejme v avdiijenci zastopstva posameznih občin, deputacije duhovščin vseh ver, generaliteto, dostojanstvenike, plemstvo, vojaška zastopstva in druge korporacije. Cesar namerava podeliti tudi splošno avdiijenco. — Politični vzroki tega potovanja so gotovo zelo važni. Cesar hoče s svojo navzočnostjo pokazati prebivalstvu novih avstrijskih dežel, da je zveza med temi in ostalimi najtesnejša, in pričakovati se sme, da bo ravno navzočnost 80letnega vladarja na prebivalstvo najblagodejnejše vplivala. — Kakor se zatrjuje, ostane cesar v celem dva dni v Sarajevu in en dan v Mostarju.

Dunaj, 10. maja. K potovanju cesarja po Bosni se poroča iz Sarajeva: V Sarajevu in v Mostarju se prirede dvorni dineji. Projektirano je, da ostane cesar 3 in pol dni v Sarajevu. Avdiijence in sprejem se bodo aranžirali tako, da ne bodo za cesarja preveč utrudljivi. V Mostarju bo stanoval cesar v eraričnem hotelu Narenta. Kakor je sedaj določeno, se pripelje cesar v Mostar dne 3. junija dopoldne ob 11. uri in ostane tam do 7. ure zvečer. Nato se vrne z dvornim vlakom po najkrajši progi nazaj na Dunaj, tako da bo cesar dne 4. junija zvečer že dospel na dunajski južni kolodvor.

Dunaj, 10. maja. Iz dobro poučene strani so glede cesarjevega potovanja v Bosno poročila, da se odpelje cesar dne 29. maja iz Budimpešte in da dospe 30. maja opoldne že v Sarajevo. Dalje je gotovo, da se vrne že 4. junija na Dunaj. Vsled tega se mora smatrati, da ostane cesar v Sarajevu samo 30. maja in 1. junija, ali pa, da se še 3. junija odpelje naravnost na Dunaj, ako pride še le ta dan v Mostar.

Cesar v dunajski lovski razstavi.

Dunaj, 10. maja. Danes je cesar obiskal prvo mednarodno lovsko razstavo na Dunaju. Pri tej priliki so mu bili predstavljeni zastopniki raznih inozemskih razstavljalcev. Cesar je z vsakim izpregovoril par besedi. O razstavi se je jako povoljno izrazil. Kakor je zagotavljal, bo razstavo še večkrat obiskal. Ker odpotuje sedaj v Budimpešto in nato v Bosno, bo to mogoče šele v mesecu juniju.

Iz poslanske zbornice.

Dunaj, 10. maja. Iz današnjih govorov bivšega ministra dr. Gessmanna in češkega poslanca dr. Kramača v državnem zboru se da posneti, da so se morala pričeti pogajanja, ki segajo daleko preko sporazumljenja glede jezikovnega vprašanja.

Ogrski ministrski svet.

Budapešta, 10. maja. Jutri se vrši ministrski svet ogrskega ministrstva.

Zeppelin v Avstriji.

Linec, 10. maja. Tukajšno zrakoplovno društvo se je obrnilo pismeno na grofa Zeppelina, naj bi se ob priliki poleta na Dunaj izkrcal tudi v Lincu. Grof Zeppelin je društvu odgovoril, da mu je to iz tehničnih ozirov nemogoče in da mu je žal, ker ne more ugoditi prošnji.

Kočijaž atakiral nadvojvodo.

Solnograd, 10. maja. Nadvojvoda Jože Ferdinand se je hotel včeraj odpeljati s svojim avtomobilom na Bavarsko. Medpotoma je prišlo do prepira z nekim kočijažem. Ko je nadvojvoda izstopil iz avtomobila, ga je kočijaž hotel preteptati z bičem. Vsled tega se je nadvojvoda vrnil v avtomobil in pri povratku v Solnograd ta slučaj naznanil policiji. Kočijaža so aretirali.

Izid volitev na Francoskem.

Pariz, 10. maja. Od notranjega ministrstva izdano statistično obvestilo glede izida zadnjih volitev konstatira sledeče: Od dosedaj izvoljenih poslancev jih pripada 248 radikalcem in socijalnim radikalcem, 93 republikancem levice, 29 jih je iz neodvisne socijalistične stranke, 74 združenih socijalistov, 71 konservativcev, 59 progresistov in 17 nacionalistov. Glede uspeha posameznih strank dajejo pojasnilo sledeče številke: Republikanci so si osvojili od zadnjih volitev 11 okrajev, združeni socijalisti 19 in nacionalisti enega.

Roosevelt v Berlinu.

Berlin, 10. maja. Kmalu po deveti uri jutraj je dospel semkaj Roosevelt. Sprejel ga je ameriški poslanik. Roosevelt stanuje pri njem; kmalu po njegovem prihodu mu je došlo vabilo k dvornemu dinanju, ki se vrši v kraljevi palači. Velikansko zanimanje vlada za predavanje, ki ga priredi Roosevelt na berlinski univerzi. Roosevelt je pismeno prosil ameriškega poslanika, da sme iti prej kakor navadno v postelj, ker je od potovanja utrujen in ker je tudi močno prehlajen. V poslaniški palači so za Roosevelta priredili več sob. — Rooseveltu je že dosedaj poslanih mnogo cvetja in šopkov. Število nanj v Berlin adresiranih pismen presega 1000.

Berlin, 10. maja. Zdravje Rooseveltovo se ni nič zboljšalo. Prehlajen je tako močno, da komaj govori.

Ob smrti angleškega kralja Edvarda.

London, 10. maja. Novi kralj Jurij V. je pustil razglasiti, da naj ljudstvo, uvažujoč naziranje pokojnega njegovega očeta binškošne praznike porabi v to, da se razvedri in odpočije in da naj se ne ozira pri tem na smrt Edvardovo.

London, 10. maja. Strokovni list angleških zdravnikov prinaša natančen popis bolezni kralja Edvarda. Edine bolečine, katere je občutil pokojni kralj, je imel na mestu, kjer je bil leta 1902 operiran. Smrt je nastopila popolnoma mehanično, ker je bilo delovanje srca onemogočeno vsled pomanjkanja zraka v pljučih. — Ako bi bil kralj sam s seboj bolj prizanesljiv, bi še lahko živel več let.

Berlin, 10. maja. „Vossische Zeitung“ poroča, da smrt kralja Edvarda ne bo brez vsakega političnega vpliva. Pred vsem je potrebna ureditev nove civilne liste. O razpustu zbornice ne more biti govora, ker ministrstvo noče novemu kralju krizo. S smrtjo kralja pa je na vsak način pridobila hiša lordov.

London, 10. maja. Kralj Jurij V. je dovolil, da sme zopet v vseh gledališčih igrati. S tem je pomagano zlasti nekaterim delavcem in igralcem, ki niso vedeli, kako naj si v najbližjem času služijo kruh. Gledališča in zabavališča bodo zaprta samo na dan pogreba.

Budimpešta, 10. maja. Pokojni angleški kralj Edvard je prišel večkrat na Ogrsko in nekdanji princ waleški je bil pri ljudstvu zelo priljubljen. Leta 1882. je prišel semkaj prvokrat in je bil gost grofa Festisica, ki ga je povabil na svoje posestvo in na lov ob Blatnem jezeru. Pozneje je bil kralj Edvard še trikrat na Ogrskem. Lansko leto, ko ga je obiskal grof Festisic v Karlovih Varih, je izrazil temu nasproti željo, da bi pač rad še enkrat videl gozdove ob Blatnem jezeru in lovil v njih jelene.

Posvetovalna zbornica na Kitajskem.

Peking, 10. maja. Razglašeno se, da se skliče na 1. dne 9. meseca in ta dan tudi snide v Pekingu kitajska posvetovalna zbornica. Ta posvetovalna zbornica je temelj za bodoči kitajski parlament. Sedaj ima 90 stanov, ki so po večini člani cesarske rodbine in visokega kitajskega plemstva.

Mali oglasi.

Elegantna mesečna soba s popolnoma separiranim uhodom, se išče za takoj. Ponudbe na uredništvo „Jutra“ pod šifro Z. D.

Prislat panama slamniki za gospode od 6 K naprej. Največja izbira v slamniki za gospode, dečke in otroke od 60 vin. naprej. — O. Bernatovič.

Letovišče v Šoštanju na Spod. Štajerskem je najlepše in najcenejše! Prospekte pošilja brezplačno: Olepševalno društvo Šoštanj.

Mladenič, 21 let star išče službe kot sluga v kaki trgovini, podjetju, pisarni ali kjerkoli. Ponudbe pod A. F. poštroleže, Ajdovščina.

Službe na deželi želi 38leten, špecerijske stroke izučen komi, govori slovensko, laško in nekoliko nemško. Ponudbe na inseratni biro „Jutra“.

Mladenič večš italijanščine in slovenščine želi službe kot sluga, ali kaj enakega. Naslov pove „Jutra“.

Dve meblovani sobi, vsaka s posebnim vhomom, sta takoj za oddati. Židovska steza 5. III. nad.

Blivši uradnik, večš treh jezikov, išče službe. Naslov pove inseratni biro „Jutra“.

Sprejme se dva učenca poštenih staršev, v trgovino z mešanim blagom v Ljubljani. Kje, pove inseratni biro „Jutra“.

Sprejme se gospodinja na hrano in stanovanje. Na razpolago je tudi kopalna soba. Vpraša se na Elizabetni cesti št. 7. II. nad.

Išče se dljak z lepo pisavo, kot domači učitelj. Polzve se v upravnistvu „Jutra“.

Lepo stanovanje na Privozu štev. 17

obstoječe iz

4 sob, pritiklinami in vrtom

kakor tudi stanovanje, obstoječe iz

2 sob in pritiklinami

se za

avgust - termin

mirnim strankam odda.

Pozor kolesarji!

Zaloga Puch-koles

in drugih specialnih znamk ter vseh posameznih delov.

Nova kolesa od K 120 — naprej.

Izposojevanje koles.

Rabljena kolesa imam vedno v zalogi.

Točna in solidna postrežba. — Vsako kolo se lahko preizkusl. — Za vsako kolo jamčim eno do dve leti.

ANA GOREC Ljubljana, Dunajska cesta 16. Dvorišče Schneider & Verovšek.

Zaloga najfinejših pneumatik.

Največja zaloga najfinejših barv in potrebsčin

za umetnike, slikarje, kiparje itd., kakor:

Düsseldorfske oljnate barve

v pušicah za umetnike in študijsko slikanje.

Horodamove patentovane akvarelne barve

za šolo in v pušicah za študije.

Pastelne barve (stogle)

pristine francoske in za ljudske šole v škatljicah.

14/87

Tempera barve

za srednje in strokovne šole, za umetniške in prijatelje umetnosti.

Firneži, olja in retuše za slikarstvo

Slikarsko platno

Zahtevajte cenik. z oljnatim in krednim temeljem. Zahtevajte cenik.

Vzorci za sobne slikarje vedno najnovejša na razpolago priporoča

Adolf Hauptmann, prva kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in steklarskega kleja.

Najcenejša

birmanska darila

kakor: la e brne ure, verižice, obeski, prs nani, zapestnice itd. Kupuje se zlato, srebro in juveli ali, cmlje v zameno.

Lastna delavnica

za popravila in nova dela.

LUDOVİK ČERNE

juvelir, trgovec z urami in zaprišežen sod. cenilec

Wolfova ulica 3.

IVAN BAJŽELJ,

Ljubljana, Marije Terezije cesta 11, (Kolizej)

priporoča cenjenim gostilničarjem najboljšo vrsto „Gramofon-automatov“, kateri se po gostilnah jako dobro izplačujejo. Cene so glede na kakovost automatov jako nizke. Plošče vsakovrstne na izbero Postrežba točna. Ceniki na zahtevo franko

10 družb

(kompanij)

dobrih ogljarjev za izdelovanje bukovega oglja v dobrem položaju brez kamenja išče tvrdka

Horacek & Radošević

Mrkopalj, železniški kolodvor Lokve.

Tovarna
sodavice in pokalic
 na Predovičevem selu
 izdeluje brezalkoholne pijače iz kemično
 strogo preizkušenih voda.
Najzdravejše okrepčilo.
 Za obilne naročbe se priporočata slav.
 občinstvu in gostilničarjem
Bergant & Škof.

Danes in vsak četrtek in soboto od
 3. do 6. ure popoldne se vrše
 v Elektoradiografu „IDEAL“
kinematografske predstave
za dijake 104-13
 s programom odobrenim po tozadevnih
 oblastnijah v zmislu sklepa dež. šol. sveta.
 Vljudno se priporoča **Ravnateljstvo.**

== **Lepa** ==
birmanska darila!
 Največja in najbogatejša izbira, po jako zni-
 žanih cenah.
 Se vljudno priporočam gg. botricam in boterčkom za
 obilen obisk z velespoštovanjem
FR. ČUDEN urar in trgovec v Ljubljani.
 Ceniki s koledarjem tudi po pošti prosti.

Telefon štev. 121.

Velik senčnat vrt za 10.000 ljudi,
 popolnoma prirejen za koncerte, ljudske veselice itd. Edini te vrste v
 Ljubljani in okolici, Slovencem na razpolago. Samo par minut oddaljeno
 od mesta-

Gostilna je pod novim, spretnim in izku-
šenim vodstvom.

Priporoča se slavnemu občinstvu in slavnim društvom za prirejanje
 veselic in družinskih zabav.
 Točim bela in rudeča dolenjska, bela štajerska in črna istrska
 vina; dalje točim mengeško dvojno marčno pivo, radi velikega pro-
 meta vedno najsvežeje.

Okusna jedila vseh vrst vedno po želji na izbiro.

Cena abonma na hrano: kosilo in večerja v popolno zadovoljnost
 à 40 vinarjev.
 Najtopleje se priporočata

F. M. BALIJA
 Glince št. 3
 ex gostilna pri Travnu.

Gugalnica za deco. Električni gramofon.

Staja za konje. Igra na kroglje.

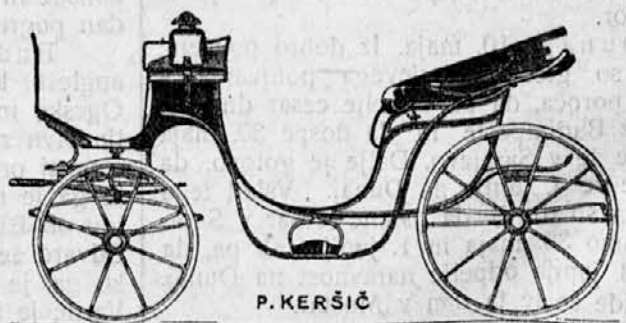
Velika binkoštna
okasion prodaja
od torka do sobote,
 izgotovljenih oblek za gospode, dečke
 in otroke ter najmodernejshe konfekcije
 za dame in deklice.
 Velika izbira slamnikov za gospode in dečke.
Angleško skladišče oblek
O. Bernatović
 v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

Največja zaloga
čevljev
 domačega izdelka.
I. KEBER,
 Ljubljana, Stari trg štev. 9.
 Na debelo in na drobno. Najnižje cene. Vzorci
 na zahtevanje.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani
 Delniška glavica K 3,000.000. Stritarjeva ulica št. 2. Reservni fond K 400.000.
 Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu priporoča
 žrebanje glav. dobitka
 promese na 3% zem. srečke I. emisije à 5:50 17. maja K 90'000
 " " 4% ogrske hipotečne srečke à K 4— " " 40'000
 " " ogrske premijske srečke cele à K 14—, polovice à K 8 " " 200'000
 Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje po čistih
4 1/2 %.

== **Delniška družba** ==
združenih pivovaren Žalec in Laški trg
 v Ljubljani,
 == priporoča svoja svetla in črna piva. ==
Ravnateljstvo v Laškem trgu.

Tovarna vozov
Peter Keršič v Sp. Šiški
 priporoča
svojo bogato zalogo različnih vozov.
 Sprejemajo se vsa v to stroko spadajoča naročila in
 popravila po primerno nizkih cenah.
 Sprejema se tudi les v žaganje na parni žagi.

 Za točno in solidno delo se jamči.
 Že rabljeni vozovi se jem-
 ljejo v račun.